

[Hans Knudsen.]

Sammenlægningen af de fire indkomstskatter, statsskatten, den fælleskommunale skat, værnescatten og tillægsskatten, er i sig selv kun af administrativ art. Det samme kan siges om sammenlægningen af de to former for formueskat, formueskatten til staten og formueskatten til den fælleskommunale udligningsfond. Der ligger ikke nogen dyberegående reform heri; man lægger blot skatterne sammen, således at de enkelte skatteydere kommer af med omtrent det samme beløb, som de hidtil har betalt gennem de fire skatter tilsammen. Værnescatten bliver lagt ind under statsskatten, men den bliver fordelt nøjagtigt som før. Indtægter under 8 000 kr. har hidtil været fritaget for værnescat og bliver det fremdeles, idet værnescatten fordeles over statskatterne af indkomster over 8 000 kr. Det samme er tilfældet med tillægsindkomstskatten. Den har hidtil kun været betalt af skatteydere, som i forvejen betaler mere end et par tusinde kroner i statsskat, og selvom den nu lægges over på statsskatteudskrivningen, pålægges den de samme skatteydere som hidtil og med samme beløb.

Denne sammenlægning er imidlertid ikke det eneste, der sker. Der sker også forskellige ændringer, som har betydning for de enkelte skatteydere. Medens man ved beregningen af den fælleskommunale skat hidtil har haft to skalaer, en skala for forsørgere og en anden skala for andre skatteydere, har man ved udskrivningen af statsskat kun haft een skala. Til gengæld har man der et såkaldt forsørgerfradrag for forsørgere med indtægter op til 12 000 kr. Dette fradrag er ikke lige stort over hele landet. Det er størst i København med et maksimum på 1 800 kr., lavest i landkommunerne med et maksimum på 1 400 kr. Allerede ved 6 000 kr.s indtægt begynder imidlertid efter de nugældende regler aftrapningen i dette forsørgerfradrag med 200—300 kr. for hvert tusinde kroner, indtægten stiger, og da fradraget helt bortfalder ved 12 000 kr.s indtægt, er statsskatten lige stor for forsørgere og ikke-forsørgere, når deres indtægt kommer op over de 12 000 kr.

Efter det foreliggende lovforslag om udskrivning af indkomst- og formueskatten

til staten bliver der ikke mere tale om forsørgerfradrag. Derimod får man, som vi har set ved den fælleskommunale indkomstskat, to skalaer, en for forsørgere og en for ikke-forsørgere. Der er en ret betydelig fordel ved denne nye ordning, nemlig den, at skattebyrden bliver forskellig for forsørgere og ikke-forsørgere, når man kommer op på de store indkomster. Endvidere undgår man de ujævnheder i beskatningsskalaen, som den nu anvendte graduering af forsørgerfradraget medfører. Det, at forsørgerfradraget, hver gang man oversteg en 1 000 kr.s grænse, blev nedsat med 200—300 kr., medførte nogle store spring i beskatningen. Et af de værste eksempler herpå finder man i beskatningen her i København, idet forsørgerfradraget for indtægter mellem 11 000 og 12 000 kr. er 300 kr.

Hvis en skatteydere indkomst stiger lige op over de 12 000 kr., mister han de 300 kr.s fradrag, og det gør han, selvom indkomststigningen kun andrager f. eks. 50 kr. måske endog endnu mindre. Altså vil selv en så ubetydelig indkomststigning betyde, at vedkommende skatteyder bliver beskattet af en indtægt på 300—400 kr. mere end før. De samme ujævnheder har man efter de gældende regler ikke alene ved en indtægt på 12 000 kr., men ved hver eneste 1 000 kr.s grænse lige fra 6 000—7 000 kr.s indtægt. Det er nogle grelle eksempler, der kan fremkomme på grund af disse små pukler i beskatningsreglerne, og selvom det som regel kun drejer sig om beskatning af de her nævnte 300—400 kr., bliver den procentvise beskatning af indkomststigninger temmelig stor. I hvert fald har vi gang på gang set, at de eksempler på urimelig hård beskatning af indkomststigninger, der offentliggøres, praktisk talt altid er hentet netop fra de indkomstrin, jeg her har nævnt netop der, hvor indkomsten bevæger sig over et helt tusind kroner. Der er eksempler på, at sådanne små stigninger i indkomsten beskattes med helt op til 160 pct., og hvis man vælger en mindre indkomststigning end de 50 kr., bliver procenten naturligvis endnu højere. Tager man også i betragtning at børnetilskuddet for indtægter, der ligger over 16 000 kr., falder helt bort, ser man, at der fremkommer det mærkelige resultat, at en indkomststigning på 50 kr. eller 10